

societate. Omnes enim fideles in una veritate consentiunt, hæretici in erroribus se invicem impugnant.

VERS. 4. — *Gavisus sum valde.* Quasi dicat: Quod tenetis, tenete. Nihil aliud ab hæreticis recipite, quia in his quæ habetis gaudeo; nihil aliud ad salutem vobis superaddi expeto. Cum ergo gaudeam de vestro bono principio, ne me faciatis dolere defectu vestro, quia ut sollicitus custos, omnia quæ circa vos sunt cognosco. *Ambulantes in veritate.* Positus est Adam in paradiso, ut operaretur et custodiret illud. Operatio, effectus projectionem: custodia, perfectionis ipsius statum atque constantiam designat.

VERS. 8. — *Videte vos,* etc. Istitis talibus ne consentiatis, sed potius attendite qualiter sitis perfecte instructi ad fidem et constantiam. *Sed ut mercedem plenam accipiatis,* id est verum Deum plena cum jucunditate capiatis, perseverando in doctrina vobis tradita, et non consentiendo eorum errori.

VERS. 9. — *Et non permanet.* Si quis separat se a

A divina doctrina, ut extra rectam fidem conversationemque mandatorum Dei sit, separat se a Deo ne habeat Deum. Per actualem et contemplativam vitam fit alicujus Deus ei manifestando qui est Creator omnium. *Qui permanet.* Manet in evangelica doctrina, qui secundum eam sapit et agit; separat se ab illa is qui aliter sapit et agit.

VERS. 10. — *Nec Ave ei dixeritis.* Quia signum videtur consensus erroris, hoc enim dicimus amicis quorum opera nobis placent, et vos si forte decepti non essetis, alii tamen per talem vestram familiaritatem possent decipi, qui crederent illos placere vobis, et sic crederent illis.

VERS. 12. — *Plura habens.* Intelligite hanc admonitionem vobis fore perutilem, quia ad confirmationem illius, decrevi etiam venire ad vos, nec tamen ex toto interim potui silere.

VERS. 13. — *Salutant te.* Sicut adversariis veritatis prohibet dicere: Ave, ita contra electos ex persona electorum salutatur.

EPISTOLA III B. JOANNIS.

ARGUMENTUM.

Gaium pietatis causa extollit, atque ut in ipsa pietate maneat exhortatur: Diotrephen impietatis et superbiæ causa objurgat. Demetrio autem bonum testimonium perhibet cum fratribus universis.

CAPUT UNICUM

VERS. 2. — *De omnibus orationem,* etc. Sicut nunc intentio recta abundat tibi, et perseverat bona voluntas largiendi indigentibus, et facultas opum; ita semper virtutibus plenam, Domino adjuvante, vitam ducere possis.

VERS. 4. — *Majorem horum.* Ideo gavisus sum, quia horum fratrum venientium non habeo majorem gratiam, id est: quando fratres veniunt ad me, in nullo facto vel verbo eorum magis gaudeo quam quando annuntiant filios meos (quos prædicando vel baptizando genui) veritatem rectæ fidei et operationis observare.

VERS. 5. — *Charissime, fideliter,* etc. Ideo non debes deficere ab hospitalitate et eleemosynis. Quidquid enim operaris in fratres fideliter, id est sicut fidelis, id est sicut decet fidelem facis, non pro vana gloria, sed fidem tuam operibus ostendis.

VERS. 7. — *Pro nomine enim ejus,* etc. Quasi: Vere sunt honorandi, non enim pro suis sceleribus expulsi sunt a patria, sed sponte profecti sunt pro nomine Christi ampliando, et pro nomine ejus patiendo.

VERS. 9. — *Scriptissem forsitan,* etc. Persévérare

debes in eleemosyna, quia utilitatem tantam in ea intelligo, quod non solum tibi, sed etiam toti Ecclesiæ scripsissem de commendatione eleemosynæ, sed hac necessitate dimisi, quia Diotrephes non curat nostram auctoritatem. Diotrephes hæresiarcha illius temporis nova docendo principatum sibi usurpabat. Diotrephes interpretatur *speciose insulsus*, sive *decor insaniens*, ut perfidiam cordis etiam nomine signet. **C** *Ecclesiæ.* Illi Ecclesiæ, quæ forsitan, id est dubitative est Ecclesia, et ut per observationem eleemosynæ mereretur perfecta fieri Ecclesia, scripsissem.

VERS. 10. — *Commovebo.* Id est, in omnium notitiam manifestius arguendo producā; quorum exemplar nusquam habet; sed *facit* ea, et nova invenit, *garriens*, falsis rationibus utens in nos confutandos et sic ad vos a fide retrahendos. Sicut linguas detrahentium nostro vitio non detemus excitare, ne ipsi perirent, ita per suam malitiam excitas debemus æquanimiter tolerare, ut meritum nobis crescat, aliquando compescere, ne dum de nobis disseminant, eorum qui audire bona poterant, corda corrumpant.

VERS. 12. — *Demetrio testimonium.* Quod illum velit imitari bonum, aperit ut imitetur Demetrium, ut simili laude omnium possit et ipse dignus existere.

VERS. 14. — *Pax tibi.* Amicis gratiam pacis et salutis mandat, ut veritatis inimicos a salute monstret extraneos esse.

EPISTOLA CATHOLICA JUDEÆ.

ARGUMENTUM.

Judas apostolus fratres de corruptoribus viæ veritatis ita informat, ut illicitum esse dissertet de sub

jugo semel erutos servitutis de novo operam suam officia navare servilibus.

CAPUT UNICUM.

VERS. 1. — *Consolatis et vocatis.* Vocat, conservat, diligit filios, et membra Dei facit Jesus Dominus noster.

VERS. 2. — *Misericordia vobis.* Si Deus cœpit misereri vobis condonando delicta, impleat misericordiam, per ampla bona ducendo ad æterna. Si est reconciliatus inimicis, æternam pacem det factis amicis, in qua in nullo ab eo dissentiat.

VERS. 3. — *Charissimi.* Ego qui vestræ salutis pro-
viderem, habui necesse, propter pseudo qui vobis se ingerunt, scribendi vobis admonitiones de vestra salute communi, id est de fide quæ est tam mea salus quam vestra et omnium fidelium, scilicet fides quæ per dilectionem operatur. Ego dico *faciens omnem sollicitudinem scribendi vobis*, id est omnia quæ pertinent ad sollicitum. Oro pro vobis, disputo contra seductores vestros, et ut vobis me sciatis providere, scribo vobis de illis: Detego nequitias eorum: ostendo vobis qualiter fidem et dilectionem debeatis tenere: et cum sim ita sollicitus pro vobis, admonitionem meam recipere debetis.

VERS. 4. — *Gratiam transferentes.* Duritiam et restrictionem legis: quæ licet oculum pro oculo, dentem pro dente, temperat gratia Evangelii, in quo purgantur scelera commissa per pœnitentiam, et eleemosynæ fructus. Sed hanc gratiam transferunt impii in luxuriam qui nunc tanto licentius peccant, quanto minus vident se asperitate legis de facinoribus examinari.

VERS. 5. — *Omnia.* Arcana fidei, et non habetis opus, recentia quasi sanctiora a novis audire magistris, id est: Perfecte scitis omnia quæ scienda sunt de fide, et ideo non est opus ut audiat illos. *Quoniam Jesus.* Confutatis hæreticis, deinde ut revocet eos qui crediderant malignis et impiis, ostendit quanta sit magnitudo Domini quem negant, ostendens quod ipse est qui eduxit populum Israel ex Ægypto.

VERS. 6. — *Angelos vero.* Et vere non sunt imitandi qui Jesum non verum Deum, sed hominem de utroque sexu genitum mentiuntur. Si enim angelis peccantibus non peperit, nec hominibus superbientibus parceret. *Non servaverunt suum principatum.* Sic homines, qui non servant principatum quo per gratiam adoptionis filii Dei sunt effecti. Sed relinquunt domicilium, id est unitatem Ecclesiæ, in qua renati sunt, vel sedes regni cœlestis quas accepturi erant, si fidem servarent, et ante iudicium graviter et gravius in universali iudicio damnabit. *Vinculis æternis.* Id est superbia et corde impœnitenti. Vel sententia divina quæ eos in perpetuum coarctabit. Vel vinculum est cupiditas infimarum rerum, qua vincti ad superiora reverti non possunt.

VERS. 7. — *Sicut Sodoma.* Dederat exemplum damnationis eorum qui solum dominatorem negant: commemorato interitu infidelis populi vel angelorum erigentium se contra Deum, dat etiam exemplum

A pœnæ illorum qui Domini gratiam transferunt in luxuriam, commemorans incendium Sodomorum.

VERS. 8. — *Dominationem autem spernunt.* In minoribus peccatis, majestatem blasphemantes: in criminalibus, nolendo humiliter confiteri et pœnitere: nullum habentes timorem, nec fidem venturi iudicis.

VERS. 9. — *Cum Michael, etc.* Id est cum Moyses, qui ut Deus erat constitutus Pharaoni, et qui erat princeps et nuntius, quantum ad alios, *disputans* cum Pharaone, *altercatur*, id est signa faceret alterna contra signa magorum, *de corpore Moysi*, id est populo Israel, ut permittret illos sacrificare Deo suo, *non est ausus inferre pœnam blasphemie* hujus sæculi, *sed dixit: Imperet tibi Dominus.* Vel aliter: Cum Dominus Jesus altercatur cum Pilato, *de corpore Moysi*, id est de Ecclesia, noluit aliquam blasphemiam inferre, sed tanquam ovis ad occisionem ductus.

VERS. 11. — *Væ illis, etc.* Quia per omnia hæretici monstrati sunt a verbo veritatis cecidisse, ostendit eos diversis malis subjectos.

(BEDA.) In viam Cain abeunt, qui propter invidiam, etc., usque ad veritatem quam noverunt impugnant.

VERS. 12. — *Macula.* Non solum in comessationibus et ebrietatibus carnalibus pereunt et maculantur, sed etiam sunt maculæ illorum, et alios secum perdunt, Domini gratiam in luxuriam transferentes. *Nubes.* Comparat se prædicatoribus pluentibus justitiam, coruscantibus per miracula, sed hæretici sunt nubes obscurantes solem, ponentes in cœlum os suum, perversa superbe docendo, sine aqua sapientiæ. *Arbores autem.* Impii et pseudoapostoli comparant se arboribus bonum fructum ferentibus, sed sunt arbores autumnales: tarde enim ferunt bonum fructum sicut arbor in autumnno plantata, vel quia tunc folia cadunt et fructus, vel si supercrescit fructus, adulterinus est et inutilis. Si quid enim faciunt impii quod bonum videatur, non bona intentione id agunt, sed ut bona quæ sunt in aliis exstirpent. *Bis mortuæ.* (BEDA.) Semel moritur quæ non facit fructum, etc., usque ad in qua sancti dicuntur radicati.

VERS. 13. — *Sidera.* In hoc apostatas significat, quia in similitudinem diaboli, de sedibus angelorum ceciderunt, quibus propter apostasiam tenebræ reservantur. *Sidera.* Lucem veritatis promittunt in hoc mari vitiorum, sed nunquam in eodem stata docendi vel vitæ perdurant, et aliis causa naufragii sunt, et ipsis pro tenebris quas in Ecclesia Dei inducebant, tenebræ inferni parantur, et qui pacem fidei mundana tempestate turbabant, procella tormentorum percellentur.

VERS. 14. — *Prophetavit.* Non solum, inquit, mea auctoritate proba quod puniendi sunt, sed etiam auctoritate Enoch, quod jam olim præscripti sunt in tale iudicium impii homines, qui nostris temporibus subintroierunt ad subvertendam fidem piorum. *Enoch.* In stirpe Cain, Enoch, qui *dedicatio* interpretatur, primus nascitur; in electorum vero progenie, Enoch septimus memoratur, qui reproli in hæc

vita, quæ ante est, seipso ædificando dedicant: **A** electi vero ædificationis suæ dedicationem in fine temporis, id est in septimo expectant.

Ecce venit Dominus. (BEDA.) Vera sententia quod Dominus arguet impios, et de operibus, etc., usque ad licet enim etiam de apocryphis testimonium veritatis sumere.

VERS. 16. — *Illi sunt.* Si fratribus aliquid boni contigit, murmurant et conqueruntur, quasi sua felicitas in illorum prosperitate minuat. Avari enim (quibus nihil sufficit) etiam ab aliis invident.

VERS. 19. — *Spiritum non habentes.* Quia Spiritum sanctum (quo congregatur Ecclesia spiritualis efficitur) non habent, ideo animales, inscii, non providentes, ideo defluunt, quia coagulum charitatis non habent.

VERS. 20. — *Superædificantes vosmetipsos,* etc. *Ædificantes* vos ipsos in bonis operibus super fundamentum fidei, ut lapides vivi ponamini in domo Dei. *In Spiritu sancto orantes.* Ut de vestris viribus non præsumatis, sed divinæ tuitionis adiutorio speretis, non per vos salvari putantes, sed adventum Spiritus sancti in vos petite, quo inspirati ardentius oretis ne cum his qui Spiritum non habent, ab Ecclesia segregemini.

VERS. 25. — *Illos vero salvate.* Eos qui non sunt damnati apud Deum, sed etiam prope cadunt in ignem, docete ut seipso liberent.

In timore. (BEDA.) Hoc ad priora illa omnia adjungendum est. Nam, etc., usque ad ne forte plus justo vel severus existat, vel pius.

Odientes eam. Non corpus nostrum odisse debemus, sed maculatum esse, ut immaculatum reddamus, ut de carnali spirituale efficiatur. Quod non nostri arbitrii potestate, sed Dei gratia perficiendum est.

VERS. 21. — *In exultatione.* Quos superius monebat in timore Deo servire, dicit constituendos in exultatione, quia quanto magis trepidi de actibus in præsentem fuerimus, tanto amplius in futuro de **B** percepta mercede letabimur.

VERS. 25. — *Gloria et magnificentia.* Si habetis gloriam puræ fidei et conscientia: et magnificentiam in operatione, et imperium super infirmitatem, vel super demones, et potestatem resistendi vitis vel tortoribus, Deo, non autem vobis imputare, qui ante tempora, in præsentem, et post omnia tempora, est gloriosus in essentia, magnificus in operibus, imperans tam volentibus quam nolentibus, et potens cui nihil resistit.

APOCALYPSIS B. JOANNIS.

PROLOGUS HIERONYMI.

Joannes apostolus et evangelista, a Christo electus atque dilectus, in tanto amore dilectionis uberior habitus est, ut in cœna super pectus ejus recumberet, et ad crucem astanti soli matrem propriam commendasset, ut quem nubere volentem ad amplexum virginitatis asciverat, ipsi etiam custodiendam virginem tradidisset. Hic itaque cum propter verbum Dei et testimonium Jesu Christi in Pathmos insulam sortiretur exsilium, illic ab eodem Apocalypsis præostensa describitur, ut sicut in principio canonis, id est libri Geneseos, incorruptibile principium prænotatur, ita etiam incorruptibilis finis per virginem in Apocalypsi redderetur, dicens: Ego sum Alpha et Omega, initium et finis. Hic est **D** Joannes, qui sciens supervenisse sibi diem egressionis de corpore, convocatis in Epheso discipulis, descendit in defossum sepulturæ suæ locum, orationeque completa, reddidit spiritum tam a dolore mortis factus extraneus, quam a corruptione carnis noscitur alienus. Cujus tamen Scripturæ dispositio, vel libri ordinatio, ideo a vobis per singula non exponitur, ut nescientibus inquirendi desiderium collocetur et quærentibus laboris fructus, et Deo magisterii doctrina servetur.

ARGUMENTUM.

Apocalypsis Joannis tot habet sacramenta quot verba. Parum dixi, et pro merito voluminis laus

C omnis inferior est. In verbis singulis multiplices latent intelligentiæ.

CAPUT PRIMUM.

VERS. 1. — *Apocalypsis Jesu Christi.* Præparat auditores, redditque eos benevolos et attentos, sicut et ibi: *Joannes septem Ecclesiis quæ sunt in Asia. Quam dedit.* Secundum humanitatem Christus accipit eam a Patre et Verbo sibi conjuncto hypostaticè, et a Spiritu sancto. *Quæ oportet fieri.* Quasi dicat: Inevitabile est quin fiant, et utile est ut fiant. Oportet ut servi patiantur tribulationes cito. *Cito.* Dicit cito, ut seipso parent, ne sit grave pati. Cito finiendi sunt labores, et præmia danda. Brevis labor, festinata gloria.

VERS. 2. — *Qui testimonium perhibuit.* Qui testatur esse vera verba ipsius Christi habita tam de Verbo, id est Divinitate, quam de humanitate Jesu Christi. *Verbo Dei.* Filius vocatur Verbum Dei, quia per eum manifestatus est in mundo Pater. *In his quæ vidit.* In his quæ corporaliter vidit, ut passum et mortuum, sola mente, ut fuisse cum Patre ante omnia.

VERS. 3. — *Beatus.* Christus dedit hæc mihi, beatus autem quia me acceperit. *Beatus,* quia hæc Apocalypsis est Jesu Christi, etc. *Qui legit.* Id est, narrat aliis quæ audivit: quia plures ab uno legente possunt audire; vel, *audient,* et in hoc notat auditores, quia plures. Illi soli beati qui audiunt ut mente recondant; et mente recondunt, ut opere compleant; et opere implent, ut vitam æternam